Siempre tarde

Per EloiA el dv., 07/09/2007 - 09:00

Celtas Cortos

-

En estos días inciertos

Lletra original

Nunca llego a la hora apropiada,o pronto o tarde, cuando yano queda nada.Oigo campanas y nunca me entero dóndeoí tus palabras enun río que se esconde.Y ya ves, otra vez he llegadotarde a mi debery ya ves, y demasiado tardea tu querery ahora estoy sólo.Solo a la puerta o mirando en la ventanasolo en la fiesta, con lágrimas en el almasolo esperando que algún día llegue a tiemposolo esperando que vuelvas a mi recuerdo.Y ya ves, otra vez he llegadotarde a mi debery ya ves, y demasiado tardea tu querery ahora estoy sólo.Voy a buscarte al otro lado del cielovoy a buscarte enredado entre tu pelovoy a encontrarte, aunque sea dando hachazospara amarte entre las ramas de mis brazos.Y ya ves, otra vez he llegadotarde a mi debery ya ves, y demasiado tardea tu querery ahora estoy sólo.

Lletra traduïda

Sempre buscant el teu nom

Aquesta cançó ens parla d'aquell que ha deixat escapar la vida... de la soletat... del buit interior... Hi ha un amor que polaritza la nostra vida sense el qual ens trobem perennament buits. Només l'amor incondicional del Pare pot guarir aquesta ferida existencial. L'amor no passa mai (1ª Cor 13). Aquestes ganes que canta en Cifuentes de trobar-se amb el seu amor és el mateix desig d'unitat que cerquen els místics amb totes les seves forçes. St. Agustí té aquella confessió :*"Tard us vaig estimar, oh bellesa tan antiga i tan nova, tard us vaig estimar!. I vet aquí que vós éreu dins de mí, i jo era fora de mí mateix, i jo us cercava al defora i em llançava, deforme com era, cap aquella bellesa de les vostres criatures. Vós éreu en mí però jo no era en vós. Em retenien lluny de vós precisament aquelles coses que, si no fossin en vós, no serien. Em cridàreu i clamàreu, i vencereu la meva sordesa; fulguràreu, resplendíreu, i foragitàreu la meva ceguetat; flairàreu, i vaig respirar el vostre perfum, i sospiro per vós; em tocàreu, i vaig cremar de desig per la vostra pau."* Només des d'aquest esperit de recerca es pot entendre una vida plenament entregada com la de tants sants reconeguts i anònims. Aquí tens la pregària d'un altre cor inquiet, en una versió del grup de música "*Arass*", però aquesta vegada es tracta d'un místic sufí *Ibn Arazi*, un murcià àrab del s.XIII.

Busco el teu nom

*Així, entre les roquessobre les muntanyes,busco el teu nom (2)Busco el teu nom,com el busquen els ocells,volant pels cels,els peixos nedant pel mars.***Com l'home que estima i desitjabusco el teu nom (2) ...DÉU***Estimo el teu nom,canto les teves lloances,agraeixo i dic com ets.Estimo el teu nom.He conegut el món i les coses,he aprés, però malgrat tot,ja no conec res... COM L'HOME...El meu cap està despullat,descalços els meus peus.A tot hi renuncio,però encara busco el teu nom.Amb la veu de tots aquellsque t'estimen i et criden:estimo el teu nom... COM L'HOME...*